

Malíř Hugo Baar, mistr beskydských zim

V setínském muzeu připravilo na zimní sezónu výstavu „Mistři valašských zim“ (do 29. ledna 2017). Na výstavě je představen výběr z tvorby významných krajinářů a mistrů venkovského žánru minulého století, kteří jsou spjati s místním regionem. Vystavené obrazy postihují charakter a krásu nejen Valašska, ale i dalších, a to především horských oblastí. Výtvarní umělci zpodobňovali zimy od prvního sněhu po jarní tání, od idylických výjevů po zádumčivé až dramatické scenérie; od realistického znázornění po stylizované kompozice.

Poprvé ve vsetínském zámku je ve výstavě prezentována vzácná kolekce maleb zapůjčená z novojičínského muzea. Jedná se o obrazy secesního malíře německé národnosti Hugo Baara (1873–1912), jehož

ZIMA V NÝDKU. Olejová tempera, 1912. Foto: Muzeum Novojičínska

idylické zimní krajiny dodnes okouzlují svou poetičností a bravurním koloristickým přednesem. Po studiu na vídeňské Škole uměleckých řemesel absolvoval mnichovskou akademii (1893–1896). Usadil se ve Vídni, kde byl členem uměleckého spolku Hagenbund, a jeho obrazy se těšily velké oblibě milovníků umění. Udržoval styky s rodinou Moravou; např. vystavoval

se Společností přátel umění v Olomouci a podílel se na založení sdružení německy hovořících moravských umělců v Brně (1909). V roce 1906 se z Vídně vrátil do svého rodiště, do Nového Jičina.

Obrazy maloval především v plenéru, nejčastěji na Kravařsku, Valašsku, ale také v rakouských Alpách. Na podzim a v zimě roku 1909 pracoval na Hutisku a ve Velkých Karlovi-

cích. Na přelomu roku 1911 a 1912 se mu natolik zalíbilo na Bílém Kříži, že si tu hodlal založit vlastní ateliér. Byl považován za největšího znalce beskydské zimní krajiny. Podlehla kouzlu zasněžených scenérií a pod vlivem secesního symbolismu tíhl k melancholickým krajinným výjevům. Virtuální zážitky jej následně přivedly k zachycování oslnujících, barevně-světelné atmosféry jiskřivých mrazivých dní. Historik umění doc. J. Maliva k pozdnímu Baarovu dílu poznamenal: „... na obraze „Zima v Nýdku“, využil autor skvrnovitého pojednání malby již plně v pointilistickém smyslu, totiž vytvořením vjemu barevného odstínu ze dvou tónů hustě kladených skvrn či krátkých tahů štětce, které byly smíšeny až v oku diváka v jednoduší barevný tón. V moravském, respektive v českém prostředí rakouského soustátí využil metody pointilismu plně patrně jen český krajinář Stanislav Lolek a německy hovořící moravsko-rakouský malíř Hugo Baar.“

Olga Mehešová,
historik umění